

Før jordpåkastelsen

Så ta da mine hender og før meg frem,
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Etter jordpåkastelsen

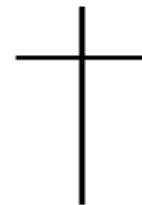
Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk til alle som fulgte Harald til graven.

Forrettende prest – Bjørn Moe
Orgel – Bjørn Lien
Solosang – Remy Andre Olsen

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

Teatergt. 20, 5010 Bergen | Tlf: 55 21 44 50
www.bergenogomegn.no

Harald Haugland

Født: 20. august 1938
Død: 3. juli 2020

Sælen kirke
Torsdag 9. juli 2020

Solosang – Himmelhøge sti

Åpningspsalme

Alltid freidig når du går
veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt!
Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt
skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært,
dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært,
døden ikke heller.

Solosang – Gabriellas sång

Før talen

Nærmere deg, min Gud, nærmere deg,
om det et kors enn er som løfter meg!
Synes meg veien trang, er det dog all min sang:
Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Vandrer jeg viden om, solen går ned,
mørkt blir det, kun en sten å hvile ved.
I nattens dyp til meg finner du, Gud, din vei.
Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Evige Gud, til deg lengter min sjel.
Herre, du alltid er min lodd og del.
Tung eller lett min gang, alltid det blir min sang:
Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen

Etter talen

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

Solosang – For siste gang